

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004697 17 Кж
Бања Лука, 27.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Г.Н. и Ј.К., због кривичног дјела разбојништва из члана 227. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца осумњиченог Г.Н., адвоката Г.Н.1 из Д. и осумњиченог Ј.К., адвоката Џ.С. из Д., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 17 Кв 2 од 20.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Г.Н. и Ј.К., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 17 Кв 2 од 20.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004697 17 Кв 2 од 20.11.2017. године, продужен је притвор против осумњичених Г.Н. и Ј.К., против којих се спроводи истрага због кривичног дјела разбојништва из члана 227. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 23.01.2018. године.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци осумњиченог Г.Н., адвокат Г.Н.1 из Д. и осумњиченог Ј.К., адвокат Џ.С. из Д.

Бранилац осумњиченог Г.Н., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се преиначи побијано рјешење и осумњичени пусти на слободу. У жалби се наводи да се не оспорава постојање основане сумње као општег услова за одређивање притвора, али се оспорава постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен. Наводи се да је осумњичени признао извршење дјела, које је условљено обећањем тужиоца да, против њега неће бити одређен притвор, да је на такав начин преварен, те да је тиме повријеђена одредба члана 142. став 2. ЗКП РС. Осталим аргументима из жалбе, оспорава се правилност и ваљаност образложења, датог за закључак о постојању

успостављеног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, и тиме правилност чињеничне основе побијаног рјешења.

Бранилац осумњиченог Ј.К., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и одбије приједлог за продужење притвора. У прилог тврдњи о повреди права на одбрану и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, у жалби се наводи да је претрес мобилних телефона одузетих од осумњичених, а по наведеној наредби тужиоца, извршен у КТЦ-Јединица за ... Б.Л., дана 08.11.2017. године, без обавјештавања и присуства осумњиченог и браниоца. У оквиру тврдњи о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у жалби се наводи да је погрешан закључак, и супротан изведеним доказима, о постојању договора између осумњичених за извршење предметног кривичног дјела. Осталим аргументима из жалбе, оспорава се правилност и ваљаност образложења, датог за закључак о постојању успостављеног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, и тиме правилност чињеничне основе побијаног рјешења.

Испитујући рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби бранилаца осумњичених, којима се оспорава правилност и законитост побијаног рјешења.

Наиме, из садржаја записника о испитивању осумњиченог Г.Н., у Окружном јавном тужилаштву у Добоју, број Т 15 0 КТ 0025646 17 од 25.10.2017. године, произилази да је осумњичени испитан у присуству браниоца, да је упозорен и поучен, у смислу одредбе члана 143. ЗКП РС, те да је записник, без примједби, потписао. Приговори из жалбе његовог браниоца, да је признање у присуству предходног браниоца, приликом тог испитивања условљено обећањем укидања притвора, као преварном радњом тужиоца, и тиме поступљено супротно одредби члана 142. став 2. ЗКП РС, изнесени су само као тврдња, и немају основа у наведеној процесној радњи, са аспекта начина давања исказа у којем је садржано признање радњи за које се истрага спроводи, као слободно изражена воља осумњиченог, нити у неком другом доказу којима се наведени аргументи из жалбе поткрепљују.

Надаље, у образложењу побијаног рјешења, изнесен је садржај исказа осумњиченог Г.Н., који је признао извршење дјела, описујући своју улогу и улогу осумњиченог Ј.К. у извршењу дјела за које се истрага спроводи. Овај исказ је доведен у везу са исказом свједока-оштећене П.Ф., те материјалним доказима, и то записником о претресу осумњиченог Г.Н., ком приликом је одузет новац у наведеним апоенима (и валути), те мобилни телефони, записником о претресу стана и објеката које користе осумњичени, те наведеног моторног возила, ком приликом је пронађен несесер са ближим описом карактеристика, датим у побијаном рјешењу. Оцјеном наведених доказа, а не и оних доказа на чије недостатке се указује у жалби браниоца осумњиченог Ј.К. (извјештај КТЦ- Јединица за ... Б.Л. о претресу одузетих мобилних телефона, још није достављен), изведен је закључак о постојању основане сумње, да су

осумњичени починили кривично дјело разбојништва из члана 227. став 2. КЗ РС, као законског услова примјене мјере притвора. Ради тога су без основа изнесени аргументи из жалбе његовог браниоца у прилог тврдњи о повреди права на одбрану и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је продужен притвор против осумњичених.

За таква чињенична утврђења и закључак, дати су ваљани разлози у образложењу побијаног рјешења, које овај суд прихвата у цјелости.

Наиме, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине дјела, са аспекта запријеђене казне за предметно кривично дјело, те других околности образложених у побијаном рјешењу, које се односе на начин примјене силе над оштећеном П.Ф. у породичној кући, у присуству њене једанаестомјесечне бебе, и одузимања новца. Све наведено, у повезаности са садржајем службених забиљешки ПС М., сачињених поводом разговора са већим бројем становника у мјесту извршења дјела, којом приликом су изразили страх и узнемиреност, као и сами оштећени у чијој породичној кући је разбојништво извршено (исказ оштећене П.Ф.), да је од извршења дјела протекао кратак временски период (нешто више од мјесец дана), и по оцјени овог суда, указује на нужност продужења притвора против осумњичених из наведеног притворског разлога, садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Цијенећи наведено, правилност и законитост побијаног рјешења, посматрано са аспекта нужности примјене мјере притвора и постојања успостављеног притворског разлога, не може се оспорити приговорима изнесеним у жалбама бранилаца осумњичених.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић